

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 : การบุกกรุกทวีปแอฟริกา	1
แอฟริกาขณะที่ยังไม่ถูกรุกรานจากโลกภายนอก	1
การต่อสู้ระหว่างประเทศยุโรปตะวันตกกับแอฟริกา- ก่อนการแข่งขันกันเข้ายึดครอง	12
อาวุธที่ทันสมัยกว่าของชาวยุโรป	15
ความอ่อนแอของแอฟริกา	16
การรักษาไว้ซึ่งนโยบายทางการทูตของมหาอำนาจยุโรป	18
การมุ่งเข้าสู่ดินแดนภายใน	22
ยุโรปรวมตัวกันเพื่อต่อต้านแอฟริกา	23
ชาวแอฟริกันเริ่มใช้อาวุธทันสมัยเพื่อต่อต้านผู้บุกรุก	25
การเลิกขายอาวุธให้แอฟริกา	26
การโจมตีภาคตะวันตกของแอฟริกา	29
การโจมตีภาคตะวันออกและภาคใต้ของแอฟริกา	29
การแนะนำเทคโนโลยีใหม่และการควบคุมของชาวยุโรป	31
การปฏิวัติของชาวแอฟริกัน	33
การยึดครองอย่างมั่นคง	36
บทที่ 2 : แอฟริกาเหนือ : อียิปต์ ชูดาน เอธิโอเปีย และมาเกรบ	39
1. อียิปต์นับตั้งแต่ ค.ศ. 1882	39
ขบวนการชาตินิยมของอียิปต์	43
คลองซูเอซ	45
สงครามโลกครั้งที่ 1	47
อียิปต์กลายเป็นสาธารณรัฐ	52
อียิปต์ภายใต้การปกครองของนัสนาเซอร์	53
การปฏิรูปเศรษฐกิจ	55
2. ชูดานตั้งแต่ ค.ศ. 1898	57
ข้อตกลงคอนโดมิเนียม ค.ศ.1899	57
การปกครองของอังกฤษในชูดาน	58
ประโยชน์ของคอนโดมิเนียมต่อชูดาน	59

ขบวนการชาตินิยมของชาวซูดาน	61
ความเคลื่อนไหวสู่เอกราช	63
ปัญหาภายหลังได้รับเอกราช	64
3. เติโอบีตั้งแต่ ค.ศ. 1898	67
เมเนลิกที่ 2	67
การปกครองแบบกษัตริย์ในเอธิโอเปีย	68
การปฏิรูปรัฐธรรมนูญ	70
การเลิกทาส	71
การต่างประเทศ	72
อิตาลีส่มขู่เอธิโอเปีย	72
วิกฤตกาล วาล วาล	74
ความพ่ายแพ้ของสันนิบาตชาติ	75
อิตาลีสบรุกเอธิโอเปีย	76
กองทัพอิตาลีถูกขับไล่	78
4. มาเกรบนับจากยุคของการแข่งขันของยุโรปจนถึงการได้เอกราช	79
การปกครองทางอ้อมของฝรั่งเศส	79
พื้นฐานของการต่อสู้ของนักชาตินิยม	81
นโยบายกิ่นชาติในมาเกรบ	82
ขบวนการชาตินิยมในแอลจีเรีย	85
ขบวนการชาตินิยมในตูนีเซีย	85
ขบวนการชาตินิยมในโมร็อกโก	88
โมร็อกโกและตูนีเซียได้รับเอกราช	92
สงครามแอลจีเรียและเอกราชของแอลจีเรีย	92
ลิเบีย	94
มาเกรบภายหลังได้รับเอกราช	95
บทที่ 3 : แอฟริกาตะวันตก	97
1. การตั้งระบบการปกครองของมหาอำนาจยุโรปในแอฟริกาตะวันตก (ค.ศ. 1800—1900)	97

	หน้า
ดั้งเดิมของการปกครองของยุโรปในแอฟริกาตะวันตก	97
การแข่งขันแย่งชิงดินแดนในแอฟริกาตะวันตก	100
ฝรั่งเศสในแอฟริกาตะวันตก	100
อังกฤษในแอฟริกาตะวันตก	102
แอฟริกาตะวันตกภายหลังการแข่งขันของยุโรป	104
การประชุมที่กรุงเบอร์ลิน	104
การทูตของยุโรป	105
ยุโรปพยายามก่อตั้งการปกครองโดยการบังคับ	105
เหตุผลสำหรับความสำเร็จของยุโรป	106
2. การปกครองของยุโรปและการเจริญเติบโตของลัทธิชาตินิยม-	
 ในแอฟริกาตะวันตก (ค.ศ. 1900—1939)	107
นโยบายกีดกันชาติของฝรั่งเศส	108
การปกครองของฝรั่งเศสที่รวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลาง	110
การปกครองทางอ้อมของอังกฤษ	111
ความแตกต่างระหว่างนโยบายการปกครองของอังกฤษและฝรั่งเศส	114
นโยบายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	116
ผลของนโยบายเศรษฐกิจของอังกฤษและฝรั่งเศส	118
ลัทธิชาตินิยมในแอฟริกาตะวันตก	120
พรรคเนชั่นแนลคอนเกรสในแอฟริกาตะวันตกของอังกฤษ	123
3. แอฟริกาตะวันตกตั้งแต่ ค.ศ. 1940	125
ผลของสงครามโลกครั้งที่ 2 ต่อแอฟริกาตะวันตก	126
อังกฤษปรับปรุงรัฐธรรมนูญของแอฟริกาตะวันตก	127
อาณานิคมของอังกฤษได้รับเอกราช	130
ฝรั่งเศสให้สิทธิทางการเมืองแก่อาณานิคมของตน	131
ความไม่เพียงพอของการปฏิรูปของฝรั่งเศส	131
อาณานิคมของฝรั่งเศสได้รับเอกราช	132
แนวโน้มและท่าทีหลังได้รับเอกราช	134
การพัฒนาทางเศรษฐกิจ	135

	หน้า
บทที่ 4 : แอฟริกาใต้	139
1. ความเข้มแข็งของการปกครองโดยคนผิวขาวในแอฟริกาใต้	139
การจัดตั้งสาธารณรัฐของชาวบัวร์	139
เซซิล โรดส์	142
ปฏิกริยาของอังกฤษต่อความร่ำรวยของทรานสวาล	145
การแทรกแซงของคนผิวขาวในอาณาจักรเอนเดเบเล	146
การแข่งขันระหว่างทรานสวาลและอังกฤษเหนือสวาซิแลนด์	148
เซซิล โรดส์ พยายามยึดโมซัมบิก	150
ความล้มเหลวของกบฏเจมสัน	152
สงครามระหว่างอังกฤษและบัวร์ครั้งที่ 2	154
ความจำเป็นสำหรับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	155
การกบฏของแบมบาตาและชาวอินเดียนในนาทาล	155
2. แอฟริกาใต้ภายหลังการรวมเป็นสหภาพ	159
ที่ดินสำหรับทำไร่ของคนผิวขาว	159
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม	161
ดั้งเดิมของพรรคชาตินิยม	162
สงครามโลกครั้งที่ 1	163
สงครามโลกครั้งที่ 2	166
ความพยายามที่จะตั้งนโยบายอะพาร์เทคนับตั้งแต่ ค.ศ. 1948	169
การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของคนที่ไม่ใช่ชาวยุโรป-	
นับตั้งแต่รวมเป็นสหภาพ	172
การพัฒนากิจกรรมทางการเมืองของคนที่ไม่ใช่ชาวยุโรป	174
การก่อตั้งแอฟริกันเนชั่นแนลคอนเกรส	176
ความหวังในภายภาคหน้า	178
3. การก่อตั้งการปกครองของอาณานิคมในโรดิเชียใต้ ในยาซาแลนด์ และ	
โรดิเชียเหนือ	179
การพัฒนาของโรดิเชียใต้-การกบฏ ค.ศ. 1896-97	180
การก่อตั้งรัฐบาลรับผิดชอบ ค.ศ. 1923	180

	หน้า
การเมืองของคนผิวขาวในโรดิเชียใต้	181
ผลของสงครามโลกครั้งที่ 2	182
การพัฒนากิจกรรมทางการเมืองของชาวแอฟริกันไนโรดิเชียใต้	183
ในยาซาแลนดีในยุคอาณานิคม	186
การเมืองของคนผิวขาวในในยาซาแลนดี	186
การพัฒนากิจกรรมทางการเมืองของชาวแอฟริกันไนในยาซาแลนดี	187
โรดิเชียเหนือก่อนการเป็นสหพันธรัฐ	189
การเมืองของคนผิวขาวในโรดิเชียเหนือ	189
กิจกรรมทางการเมืองของชาวแอฟริกันไนโรดิเชียเหนือ	190
การต่อสู้ของคนผิวขาวเพื่อรวมดินแดนทั้งสามเป็นสหพันธรัฐ	190
ขบวนการชาตินิยมของชาวแอฟริกัน	193
การเมืองของคนผิวขาวในสหพันธรัฐ	193
ความล้มเหลวของสหพันธรัฐ	194
การพัฒนาของโรดิเชียใต้ ค.ศ. 1961	197
บทที่ 5 : แอฟริกากลาง	199
1. การบุกรุกของชาวยุโรป	199
การแทรกแซงของยุโรประหว่าง ค.ศ. 1885-1890	201
การก่อตั้งอำนาจของยุโรปในดินแดนภายใน	202
การกบฏ	204
ผลกระทบของสงครามโลกครั้งที่ 1	205
คลื่นของความไม่สงบ	206
งานก่อสร้างของรัฐบาล	207
ผลกระทบของสงครามโลกครั้งที่ 2	208
ระบบอาณานิคมเริ่มเสื่อม	209
2. คินียา	210
การเมืองของนักชาตินิยมในคินียา	210
โจโม เคนยัตตา และคินียาแอฟริกันยูเนียน	211
การกบฏเมามา	212

	หน้า
คืนยาแก้วไปสู่เอกราช	214
การฟื้นฟูการเมืองของนักศึกษาตินิยม	215
แก้วสุดท้ายสำหรับอิสรภาพของคืนยา	216
3. ยูกันดา	217
การเมืองในยูกันดา	217
ความขัดแย้งระหว่างยูกันดาและรัฐบาลอาณานิคม	218
ยูกันดาก้าวไปสู่เอกราช	219
4. แทนซาเนีย	220
แทนกันยิกา	220
แซนชิบาร์	222
5. คองโก (อาณานิคมเก่าของเบลเยียม)	223
ความยุ่งยากทางการเมืองในคองโก	223
คองโกก้าวไปสู่เอกราช	224
การก่อตั้งรัฐบาล	225
วิกฤตการณ์ทางการเมืองหลังได้รับเอกราช	226
การแยกตัวของแคว้นคาคังกา	229
6. อังโกลา	235
การปกครองอาณานิคมและการปฏิวัติในอังโกลา	235
 บทที่ 6 : บทสรุป	 241
1. การกู้เอกราช	241
ความเสื่อมของมหาอำนาจอาณานิคม	241
ลักษณะของการปฏิวัติของอาณานิคมเพื่อความเป็นเอกราช	243
ปัญหาเอกราชทางเศรษฐกิจ	245
การนำประเทศไปสู่ความเป็นเอกราชทางเศรษฐกิจ	248
ลัทธิล่าอาณานิคมใหม่	250

	หน้า
2. แอฟริกันนับตั้งแต่ได้รับเอกราช	252
ผลประโยชน์บางอย่างของการปกครองอาณานิคม	252
ลัทธิแพนแอฟริกา	255
การประชุมแพนแอฟริกา	257
การประชุมผู้นำกลุ่มประเทศแอฟริกาเอกราช	259
องค์การสหภาพแอฟริกา (โอ เอ ยู)	261
ความไม่มั่นคงทางการเมือง	266
บทบาทของพรรคฝ่ายค้าน	269
อันตรายของลัทธิเผ่าพันธุ์	270
ลัทธิคอมมิวนิสต์และลัทธินายทุน	272
ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและการศึกษา	275
เชิงอรรถ	279
บรรณานุกรม	285

แผนที่และภาพประกอบ

หน้า

รูปที่ 1	: แผนที่แอฟริกาแสดงให้เห็นการถูกยึดครอง- ในตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19	3
รูปที่ 2	: แผนที่แอฟริกา ค.ศ. 1890 แสดงให้เห็นกำลังของฝ่ายยึดครอง ในดินแดนต่าง ๆ ยกเว้นแอลจีเรีย ตูนิเซีย และแอฟริกาใต้	30
รูปที่ 3	: แผนที่แอฟริกา ค.ศ. 1900 แสดงให้เห็นกำลังของฝ่ายยึดครอง ในดินแดนต่าง ๆ ยกเว้นแอลจีเรีย ตูนิเซีย และแอฟริกาใต้ ไม่รวมกำลังตำรวจนอกจากในคองโกที่ซึ่งกองกำลังตำรวจ และทหารเป็นกองเดียวกัน	34
รูปที่ 4	: แผนที่แอฟริกา ค.ศ. 1914 แสดงให้เห็นการที่ดินแดนต่าง ๆ ถูกยึดครอง	37
รูปที่ 5	: ภาพเขื่อนอัสวันในอียิปต์ซึ่งสร้างขึ้นโดยได้รับความช่วยเหลือ จากรุสเซีย ในภาพแสดงให้เห็นชนชาติอียิปต์และรุสเซียอยู่คู่กัน	56
รูปที่ 6	: แผนที่ประเทศซูดานปัจจุบัน	65
รูปที่ 7	: จักรพรรดิไฮเลเซลัสซี	69
รูปที่ 8	: แผนที่ประเทศเอธิโอเปีย แสดงให้เห็นเส้นทางการบุกรุกของอิตาลี	77
รูปที่ 9	: แผนที่ประเทศกลุ่มมาเกรบ แสดงให้เห็นเส้นทางคมนาคม แร่ธาตุ และพืชผล	84
รูปที่ 10	: แผนที่แอฟริกาตะวันตก แสดงให้เห็นความก้าวหน้าในการแทรกแซง ของชาวยุโรป	98
รูปที่ 11	: เฟรดเดอริก ลูการ์ด์	113
รูปที่ 12	: แผนที่แอฟริกาตะวันตกหลังได้รับเอกราช	119
รูปที่ 13	: เอ็นครูมาห์	129
รูปที่ 14	: ซูฟูเอ บัวเย ประธานาธิบดีแห่งไอวอรี โคสต์ กับ ประธานาธิบดี- เดอโกลล์	133
รูปที่ 15	: แผนที่แอฟริกาใต้ ค.ศ. 1800–1885 แสดงให้เห็น การอพยพของชาบบัวร์	141

	หน้า
รูปที่ 16 : เซซิล โรดส์ (คนนั่งกลางแถวหน้า) บาร์เนย์ บาร์เนโต นั่งทาง ขวามือของโรดส์	143
รูปที่ 17 : ประธานาธิบดี ครูเกอร์	149
รูปที่ 18 : ภาพทางเดินแบ่งแยกระหว่างคนผิวดำและคนผิวขาวในแอฟริกาใต้	168
รูปที่ 19 : ภาพเมืองแห่งหนึ่งในแอฟริกาใต้ซึ่งเติบโตขึ้น แวดล้อมด้วยเหมืองทองแดง	173
รูปที่ 20 : ทหารก็คูยูถือปืนแบบเก่าขณะเกิดกบฏเมามา	213
รูปที่ 21 : แผนที่แอฟริกากลางในปัจจุบัน	238
รูปที่ 22 : แผนที่แอฟริกาสมัยใหม่	253
รูปที่ 23 : แผนที่แอฟริกาเอกราชแสดงให้เห็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและ ความแตกแยก	264